

[Aage Fogh.]

til den, han anlagde ved første behandling. Vend tilbage til tonen fra første behandling, så tror jeg der er mulighed for, at vi kan finde en vej frem.

Aksel Larsen: De taler, jeg nu har hørt af den højtærede finansminister og af socialdemokratiet og det radikale venstres ordførere, var jo ikke synderlig opmuntrende, sådan at forstå, at der blev ikke antydnet noget om, at man var villig til at gå ind i en fornuftig forhandling om at klare de problemer, der skal klares, på anden måde end af regeringen foreslået — og helst på en måde som af os antydnet. Jeg synes, det er en lille smule upraktisk af regeringen og regeringspartierne, for jeg tror, at hvis vi satte os til at snakke om det, kunne vi godt blive enige om at lade staten få de indtægter, staten skal bruge, og om at sikre, at staten ikke giver penge unødvendigt ud. Men det kan altså ikke lade sig gøre at komme til at snakke om det ved denne lejlighed, og så får vi vente til næste korsvej.

Så er der det af det ærede medlem hr. Iver Poulsen stillede dagsordensforslag. Jeg hæfter mig, hvad det angår, ved, at man opfordrer regeringen til at fremsætte forslag, men man antyder ikke noget om, i hvilken retning regeringen skal søge for at finde ud af, hvor der kan spares. Det havde nok været rimeligt, om forslagsstilleren havde antydnet noget derom, og hvis det ikke var antydnet i selve dagsordensforslaget, kunne det vel have været antydnet i den tale, der skulle motivere det. Men jeg har ikke hørt sådanne antydninger. Der siges, at det skal være sådanne besparelser, som i den øjeblikkelige situation måtte være nødvendige til styrkelse af statsfinanserne. Efter alt, hvad der er oplyst for mig, er jeg — som jeg har sagt — af den opfattelse, at statsfinanserne ikke trænger til nogen øjeblikkelig styrkelse.

Endelig vil jeg tillade mig at minde om, at det var det ærede medlem hr. Iver Poulsen — man må vel også se på, hvem det er, der stiller dette forslag — som under åbningsdebatten i tinget talte mere voldsomt, end der måske nogen sinde er talt i det høje ting, selv i det ærede medlem hr. Carsten Rafts velmagtsdage, for forhøjede militær-

udgifter. Jeg synes, det ærede medlem hr. Iver Poulsen ikke er den rette til at tale om besparelser for at rette statsfinanserne op, når det ærede medlem i sit politiske oplæg ved begyndelsen af folketingsarbejdet krævede rent ud sagt umuligt større militærbevillinger, større udgifter til ødelæggelse af statens finanser. Under disse omstændigheder kan vi ikke stemme for hans forslag til overgang til næste sag på dagsordenen.

Vi har det ellers sådan i vor gruppe, at vi tager stilling til de sager, der foreligger, og indretter vor afstemning, ikke efter hvem der stiller forslagene, men efter hvad forslagene indeholder, hvad forslagene tilsigter. Men da forslaget i dette tilfælde er stillet af det ærede medlem, som i oktober måned krævede en meget betydelig forøgelse af militærudgifterne, vil jeg i hvert fald anbefale min gruppes medlemmer at stemme imod det.

Iver Poulsen: Det er jo ikke ualmindeligt, når de uafhængige fremsætter et forslag, at vi fra regeringspartiernes side bliver mødt med ordet „agitation“, og det blev vi da også i dag. Ordføreren for socialdemokratiet, det ærede medlem hr. Peter Nielsen, udtalte, at det dagsordensforslag, vi har stillet, jo er holdt i ganske almindelige agitationsvendinger. Her er aldeles ikke tale om nogen form for agitation, for efter vor opfattelse er spørgsmålet i dag, om befolkningen stadig skal finde sig i nye afgiftsbyrder, eller om tiden ikke er inde til at bytte rollerne om, så det nu bliver statens tur til at spænde livremmen ind og give befolkningen et hårdt tiltrængt pusterum.

Jeg må beklage den afvisende holdning, som de ærede medlemmer hr. Weikop og hr. Alfred Bøgh indtog. Jeg står ganske uforstående over for, at den ærede ordfører for det konservative folkeparti, det ærede medlem hr. Weikop, kan sige: dette dagsordensforslag om besparelser lader os fuldstændig kolde. Jeg kan kun beklage den kulde fra venstre og det konservative folkeparti, som vort forslag om besparelser på statsbudgettet har mødt, og vi har kun at tage de to partiers kulde til efterretning.

Axel Kristensen: Det er en udtalelse af det ærede medlem hr. Aage Fogh, der kal-